

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilvterek és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Nyilttérre 50 fillér.

Felelős szerkesztő: ZRINYI KÁROLY.	Főszerkesztő: MARGITAI JÓZSEF.	Kiadó és lapfuttató: STRAUSZ SÁNDOR.
<h3>Halottak emlékezete.</h3> <p>A hangulat borongós. Az őszi szél süvölt végig a tarlott mezőkön. Északról jövő fagyos lehellet megdermeszti a természet színompás teremtményeit s aszottan, szárazan, sárgán csúng alá a fákról az élettelen falevél. Minden az elmulás, a vég hideg borzalmát leheli s az emberi lélek magába száll. Látja kicsinységét, törekenységét, elmulását az örökéletű, hatalmas, erős, nagy természet mellett.</p> <p>S ezt a komor, bús időt szenteljük mi a halottak emlékének. A szomorú sírkertek domboruló hantjai ilyenkor megelevenednek. Virágkoszorúk, égő mécsesek jelzik a soha el nem enyésző emlékek ébenlétét, a kegyelet gyönyörű virágainak évenkénti hajtását, sarját.</p> <p>Minden embernek van gyásza e napon. Mert vajjon kinek nem nyugszik csendes sírhant alatt valakije, vagy valamije. Akit a sors megkímélt még attól a megpróbáltatástól, hogy közeli szerettei közül elragadott volna egyet is, annak ott nyugszik valahol mélyen elhullva a jó barátja, kedves pajtása s ha ez sem, mindenesetre ifjúkori álmai, ábrándképei, melyeket az élet szigorúságai döntöttek a korai elmulás sötét vermébe.</p> <p>Az álmok temetője! Oh minő nagy, minő díszes sírkert lehet. Itt nyugszanak eltemetve szép sorjában mindama szép képzetek, melyeket ifjúkorunkban, csendes alkotonykor szőttünk, egyedül, kettesben, ki-</p>	<p>színezve, kifényesítve a jövő képét, mint urát hazaváró kastélyát a várnagy. Eltemettük mind, valahányat szép sorjában. Amint az élet vihara végigszárguldozt rajtunk sorvasztó, forró lehelletével, azonképen leforrázva, elperzselve hanyatlottak le azok az álmok, melyek az élet sikereiről szóltak a törekvés elismeréséről, a jók megjutalmazásáról, valamint a gonoszok megbűnhődéséről. A vihar tovább állt s mi itt maradtunk, megfosztva mindama szép himporól, mely az élet ideáljain ragyogott s mely nélkül csak sivár küzködés, hiábavaló kinlódás ittlétünk.</p> <p>De az élet megtanított, hogy megalkudjunk a sorsunkkal. Hogy lemondjunk mindama hiúságtokról, melyeket valamikor elengedhetetlen kellékeknek gondoltunk jövő boldogságunkhoz. A jelen rettentő valóságával megtanított minket, hogy a szép álmokból a valóra ébredjünk, a fellegvárak csillámló ezüstjét kellő értékére szállítsuk.</p> <p>Az esztendőnek ebben a szakában évenként kimegyünk a temetőbe. Kimegyünk az elköltözöttek hideg lakába, hogy felkeressük őket könnyeinkkel, virágainkkal, imáinkkal, hogy ezzel áldozunk soha el nem felejthető emléküknél. S ilyenkor temetjük azokat a szép álmokat is, melyek az élet súlyos terhét kellene, hogy megkönnyítsék.</p> <p>Szomorú évforduló! Minden, de minden, mintha arra esküdött volna össze, hogy e napon a külső természet is hozzájáruljon, hogy azt a komor hangulatot,</p>	<p>mely bensőnket amúgy is elfogja, még inkább növelje.</p> <p>Az olmos eső künn egykedvűen szitál. Elmosva mindent, ami szép volt, amiben élet rejlett s ami még nem is oly régen pompázatos színeivel gyönyörködtette szemünket.</p> <p>S mi lehajtott fővel, fedellen homokkal állunk meg a temető kapuja előtt, megtisztulva bensőnkben s meghatva teljes valónkban, mint ha templomban lennénk: az emlékezet, a kegyelet, a hála gyönyörű csarnokában. S gondolatok kavarnak agyunkban, gondolatok, melyek nem hagyhatnak nyugodni.</p> <p>Vajjon nem boldogabbak-e azok, kik ott lent pihennek megszabadulva a földi hiúságoktól s mindama gondoktól és bajoktól, melyekkel ez a szép, ez az örökké dicsőített, de amellet sivár élet jár?!</p> <h3>Ovodai közgyűlés.</h3> <p>A helybeli «Kisdedovói Egyesület» szokásos évi közgyűlését a tagok valóban csekély száma mellett október hó 25-én délután tartotta meg az ovoda helyiségében.</p> <p>A közgyűlést megelőzőleg válaszmányi ülés volt, melyen a mult évi számadásokat, a jelen iskolaévre szóló költségvetést tárgyalta a választmány, egyben tudomásul vette elnök jelentését a kisdedovoda közel jövőbeni államosításáról s az ovónak az ovoda jelen állapotára vonatkozó jelentését.</p>

TÁRCA.

Visszaemlékezés.

Irtja: Kozma Imre.

Ismét Csáktornyan vagyok. Visszajöttem ifjúkori álmaim, ábrándjaim színterére. Mi jóleső, kellemes és mégis fájó érzés tartja bilincsekben lelkemet e percben! Ismét itt vagyok s telettdűlv szívom azt a balzsamos levegőt, mely még most is telve van rózsákkal, kedves madárdallal — mint akkor. Ismét csapkodja arcomat az az ismerős lágyszellő, mely fujdogál! régen, midőn még mint boldog gyermek az életet nem ismerve szövegtem jövő életem, boldogságom fonatát.

Nem régen, alig néhány éve, még mint ifjú voltam itt és tanultam. Míg lelkem elmerült a tudományok tömkelegében, nem vettem észre azt, hogy szívem rab lett. Rabja lett a szép vidéknek, a föld mezőknek, a jóillatú lombos erdőknek, a távol kéklő hegyeknek, tisztelője az itteni embereknek. Távozásom alkalmával úgy éreztem, szívem két részre oszlik. Egyik édesbűs emlékekkel telve visszahív a múltba, a másik ellenáthatatlan erővel vonz az ismeretlen, reményteljes jövő felé.

A reményteljes jövőben csalódtam. Gyermek-kori álmaimban rózsás színekben, rózsákkal telve rajzoltam meg magamnak a jövőt. De balga gyermek — megfelejtem arról, hogy a rózsák, melyekkel jövő életem útját tehinéve gondoltam, tövissei is vannak. A rózsza kevés, de a tövisek száma nagy. Ezek megszürték lábamat,

megvérezték előretörő testemet, megszágták ruháimat...

Eh, de mit fecsegek én itt a jelenről, hisz most a multak édes emlékeit akarom felidézni s Petőfivel elmondani:

«Gyermek vagyok, gyermek lettem újra.» Ráülök én is a szilaj vesszőparipára és lovagolok, mint gyermekkoromban tettem. Elandalgok újra a virágtól tarka mezőkön, a csergedező, tisztavízű patak partján és álmodozom. Érzelegve járok az erdőben az ismerős fák között. Ezek azok a fák, melyek árnyékot adtak, midőn a nyári nap hevétől eltikkadva elszunnyadtam és álmodoztam a jövő — jelent. Ezek ama fák, melyeknek lombjai oly szép meséket szuttogtak fülembbe; ezek azon virágok, melyek ígérték, hogy életem mezején fognak virítani. De haj, elhervadtak a virágok és életem sivár lett, mint a tar szikla. Lehulltak e fák levelei s a mesék, melyeket oly lágyan, oly titokzatosan sügtak fülembbe — mesék maradtak.

Újra élveztem e csicsérgő kedves madaraknak vidám énekét, mely nekem régen szerelemről, boldogságról, örömről beszélt.

Amerre csak járok, mindenütt régi, kedves ismerősökkel találkozom. Akik akkor még kicsi gyermekek voltak, ma már szép hajadonok, déli ifjak. A régi leányismerősök boldog családanyák. Biz lsten megszépültek!

Egy megnevezhetetlen éreklődés következtében keressen, keressen e falak között ifjúkori ábrándképeimet; azt az őz termetet hullámos hajával, sokat mondó beszédese szemeivel, melyekből az ifjú lélek üde vidámsága, ártatlan gyermeteg kedélye sugárzott ki. Lelkembem felelevenednek édes együttlétünk boldog percei. Az első

szerellem emlékei. A szerelem lánja szívemből kialudt, de emléke él és félteve őrzöm szívem legrejtettebb zugában. Oly jól esik erre visszagondolni s vele kellemesen elmulatni.

Ellátogatok régi, szeretett tanárimhoz is, kik oly odaadással, oly szeretettel neveltek bennünket, hogy azt meghálálni nem leszünk képesek soha.

Végigjáróm régi iskolánkat, annak minden zugát, minden rejtékét, a kertét, a parkot, mindent. Kimegyek a kertbe, hol minden fa, minden bokor egy-egy diáksínyre emlékeztet. Lelkembem, mint felzaklatott hangyaboly elevenülnek fel a régi kedves apróságok emlékei.

Körülfáram a Zrinyi vár ódon épületét és bizonyos misztikus tisztelettel nézem azokat az erős, viharezett falakat, melyek hazánk egyik legnagyobb fiát neveztek gazdájuknak. Mindig valóságos tisztelettel gondolok nemzetünk nagyjaira, de Zrinyi Miklóst különös tiszteletben tartom. Főlelemteljes, büszkeséggel vegyes bámulat fog el, ha rá gondolok erre a fenséges férfúra, ki díszte a magyar nemzetnek, büszkeségre a magyar hazának.

Zrinyi meghalt, de szelleme itt lebeg régi, kedves tanyája felett. Ez okozza azt, hogy itt még a levegő is más. Ide kell elzarándokolnunk, hogy erőt nyerjünk hazafias munkánkhoz, bátorságot a további küzdelemhez.

Nagyon drága erekléje ez nekünk!

Este van. Az «Otthon» kávéházából kihallatszik Sárközy nótája: «Szép gyermekkor jöjj vissza egy szóra».

A közgyűlést Zrinyi Károly egyesületi elnök meleg szavak kijelentésében nyitotta meg s egyben beszámolt az óvoda államosítására vonatkozó ügyek jelenlegi állásáról. Tekintettel arra, hogy az egyesületnek fő-törvénye az, hogy óvodájának államosításával Csáktornya és Buzáson egy-egy új óvoda állítsák fel, mert csak így érhető el az, hogy Csáktornya külső községeiben is érvényesüljön a magyarosítás magasztos elve, lépéseket tett az elnökség arra nézve a magas minisztériumnál s hiszi, hogy Csáktornya s a szomszéd érdekelt községek áldozatkészsége folytán, a magas kormány támogatásával mielőbb megvalósul ez az eszme, mely valóban a népnevelés és magyarosítás egyik legnemesebb ügyét képezi. Bizik abban, hogy az államosítás ügye s ezzel karöltve az új ovodák szervezése már a jövő tanévben véglegesen megoldatnak.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Tóth István és Schwarz Lajos dr. küldettek ki. Ezután Bencsák Richárd titkár olvasta fel az egyesület f. évi működéséről szóló következő elnöki jelentést:

Tisztelt közgyűlés!

A jelen esztendővel 23-ik egyesületi évünk, a VIII. ciklus ér véget s a hagyományokhoz híven el nem mulaszthatom, hogy egyesületi működésünk főbb mozzanatairól és alkalommal be ne számoljak. Talán utóljára történik ez, hisz soha sem voltak kilátásaink az óvó államosítására vonatkozólag oly kedvezők s így már szinte csak hónapok kérdése, hogy ovodánk államosításával egyesületünk működése is véget érjen. Új korszak nyílik meg ezzel a csáktornyai kisdnevelés korszakában, de erős a hitünk, hogy amit ez az egyesület immár közel egy negyed százados munkájával létesített, azt a magyar állam épp oly, vagy még nagyobb eredménnyel fejleszti majd tovább a csak évek kérdése, hogy a főcél, mit magunk elé tűztünk, lelkünk hő óhajja: Csáktornya teljes magyarosodása, valóra válik. Adja Isten, hogy úgy legyen!

A búcsuzás elegikus hangulata fogja el lelkemet, midőn ovodánk küszöbén álló államosításáról megemlékezem s eme hangulatban rovom le a tszelet és hála adóját ama férfit, ki 1890. óta mint választmányi tag; 1903-tól kezdve mint elnök teljes odaadással, rajongó lelkesedéssel, fáradhatatlan buzgalommal szolgálta a kisdnevelés nemesebb ügyét. E férfit Alszehy Alajos, ki mint Csáktornya minden közügyében, úgy ezen a téren is maradandó érdemeket szerzett. Ezen érdemeket méltányolta egyesületünk, amidőn 1907. december 15-iki közgyűlésén elnöki állásáról való lemondását mély sajnálattal tudomásul vevén, érdemeit jegyzőkönyvileg megörökíté s tiszteletbeli választmányi tagnak megválasztá, de nem mulaszthatom el én se, hogy e jelentésben a hálás elismerés hangján róla meg ne emlékezzem.

Egyesületünket az elmúlt évben a következők támogatták pénzbeli adományaikkal: a Csáktornyai Takarékpénztár 200., a Muraközi Takarékpénztár 40., a Csáktornya-Vidéki Takarékpénztár 50., Festetics Jenő gróf úr 0 Méltósága 100 koronával. Fogadják az illetők ez alkalommal is egyesületünk hálás köszönetét.

Elismeréssel kell megemlékeznem a 2 óvónő működéséről, kik lankadást nem ismerő buzgalommal, a nemesebb ügy iránt érzett odaadó szeretettel végzik terhes munkájukat, hogy milyen eredménnyel, arról mindenki meggyőződhetett, aki ovodánk évrégi záróünnepélyein megjelent. A kisdetek kedves, magyaryelvű gagyogása, a kedves szép magyar dalok s az öröm, ahogyan azokat énekeltek s a hazafias nevelésnek még sokok örvendetes mozzanata talán legbiztosabb záloga a szebb jövőnek, mikor mindenütt a városban magyar szó csengését fogjuk hallani. Töltse el büszkeséggel az óvónők lelkét ama tudat, hogy e szép jövő megteremtésében nekik igen-igen nagy részük van.

Ki kell emelnem még e ciklus történetéből, hogy a választmány f. év július hó

7-én hozott határozata folytán ovodánk mintegy 200 korona értékű felszereléssel garapodott. Így az államnak egy kellel berendezett, minden szükséges dologgal ellátott ovodát adhatunk majd át.

Igy, ha visszatekintünk a lefolyt 23 esztendőre, minden téren csak haladást látunk. Egy óvónővel kezdte meg működését ovodánk, ma már kettő szolálatja meg a kisdetek ajkán a szép magyar szót. A megnyitás évében 90 volt a kisdetek száma, ez a szám azóta folyton növekedett s az utóbbi években már a 200-at is túlhaladta.

Látva a szép fejlődést: nyugodtan, teljes bizalommal tekintünk a jövő elé. Áthatva az ügy fontosságától, lelkesedést merítve a múlt szép eredményeiből, rajongó szeretettel e nemzet s benne a mi kis városunk jövője iránt, fordulunk Csáktornya városának áldozatkész, nemesebb eszményekért hevűlő mindig kész társadalmához: tömörüljön most is utóljára a magyarosodás, a kisdnevelés zászlaja alá, hogy ez az egyesület fényes múltjához híven fejezhesse be áldásos működését.

Abban az erős hitben, hogy kérő, hívó szózatunk most is zászlónk alá sorakoztatja e város hazafias társadalmát, kérem jelentésemet tudomásul venni.

A számvizsgáló bizottság jelentését Thorday János terjesztette a közgyűlés elé.

A közgyűlés a jelentést tudomásul véve, Polyak Mátyás óvóegyesületi gondnoknak a felmentvényt megadta s egyúttal az ovodagyűlés iránt állandóan megnyilvánuló szíves és önzetlen működéséért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

A f. 1908/909. tanévi költségvetés mintegy 2000 koronán felüli hiányt tüntet fel, mely összeg fedezésére az egyesület megfelelő államszolgálatért folyamodik a magas minisztériumhoz.

Az óvónő jelentése szerint f. év október hó 25-ig beiratkozott 161 fiú és 69 leánygyermek, összesen 130 kisdet. Ezek közül 80—100 kisdet rendszeren látogatja az ovodát. A kisdetek körében az egészségi állapot kielégítő.

Végül tárgyalta a közgyűlés a IX. ciklusra vonatkozó újbóli taggyűjtést. Tekintettel arra, hogy az egyesületi ovoda államosítása csak a közel jövőben jut dűlőre, addig is annak életét mindenáron biztosítani kell, a közgyűlés határozatilag kimondta, hogy jószívű, lelkes hölgyek és urak szíves közreműködését igénybe véve, újból tagokat gyűjt a még hátralevő időre, hogy így Csáktornya társadalmának ezen kedvező intézménye fennakadás nélkül teljesíthesse emberszerető, hazafias missióját.

K Ü L Ö N F E L É K .

— **Halottak napja.** A keresztény egyház az egész földkerekségen a halottak emlékeztetének szenteli a mai napot. A sárguló levelek gyűszakában, a temetők lombtalan fái alá gyűszakban a nép s megkoszorozza, felékesíti elhunytjainak sírját. Anyák, apák, testvérek és hitvesek virágözönnel borítják a halottak országát s a zokogó hajnal harmatja helyett könny csillog a virágok kelyhében. Ezerény ezer mécs, gyertya reszkető fénye lobog a mai napon a néma sírokon, jelképezve a folyton ébren tartott emlékezést, a soha ki nem alvó szeretetet, amely nem szakad meg s még a síron túl is követi a szeretet lényt s oda csatolja azok szívéhez, a kitől a Sors kegyetlensége elragadta. Zarándokoljunk ki a mai napon oda, ahol elhunytjaink, a mi kedveseink, oly édesen nyugosznak s merengjünk el a néma sírnál az elhunyt drága emléken s a halhatatlanság vigasztaló eszméjén! Hiszen oly édes, oly megnyugtató az a meg-

emlékezés! Törüljük le a fájdalom sajtolta könnyeinket a virággal ékesített sírnál, hiszen a boldog viszontlátás gondolata mindnyájunk szívében él. Oh mivé is lenne az ember, ha a rövid földi élet nehéz küzdelmeiben, a szenvedések csapásaiban, — abban a rettenetes pillanatban, midőn földi boldogságunk fájáról a legszebb virágot elrabolja a halál, — föl nem gyuladna szívünkben a remény, a halhatatlanság vigasztaló eszméje?! Igen! Mivé lenne az ember, ha nem élne szívében a viszontlátás gondolata?! Ha nem tudná, hogy ez a hervadás, a halál csak egy új élet kezdete. Egy végnélküli örök virágzás! Él mindnyájunkban az a hit, hogy a mindenható örök Istent, aki meggyőzte a halált és sziklasírjából föltámadott, hogy záloga legyen a mi halhatatlanságunknak és gyökere a mi reményességünknek: viszontlátni fogjuk egykor. Ne könnyezzzünk elhunytjaink csendes, néma sírjánál, hiszen a koporsójuknál elhangzott «Istenhozzád» nem az utolsó volt; a kik szívüktől elszakadtak, óh azokat nem veszítettük el örökre, viszontlátni fogjuk egymást egykoron. Vigasztalódjunk! A mi kedves halottaink élnek, boldogok és mosolyogva tekintenek le szerető szívvel reánk!

— **Eljegyzés.** Pollák Margit kisasszonyt, Pollák Gyula helybeli kereskedő kedves leányát, f. hó 24-én jegyezte el Bolgár Benő, a Csáktornyai Takarékpénztár tisztviselője.

— **Felhívás.** A véderőtörvény értelmében felhivatnak a Csáktornyan tartózkodó mindazon hadkötelesek, kik 1888, 1887 és 1886-ik években akár Csáktornyan, akár másutt születtek, hogy összeírásuk végett f. év novemb. hó 1-től 30. közli időben Csáktornyan a község háza 1-ső számú hivatalos helyiségében okvellen jelentkezzenek. Jelentkezni lehet mindennap délután 2—5 óráig s ez alkalommal az illető igazolási okmányait (keresztlevél vagy születési bizonyítvány, útlevel, cseléd- vagy munkakönyv stb.) vele hozza. Az előjáráság.

— **Csáktornya legtöbb adófizetői.** Csáktornya nagyközség legtöbb adófizetőinek névsora a következő. a) rendes tagok: Csáktornyai Takarékpénztár Részvénytársaság, Gróf Festetics Jenő, Neumann Miksa, Szentferencendi zárdá, Morandini Bálint, Antonovics József, Pecsornik Ottó, Hajas József, Wollák Rezső, Bécsey Albert, Kohn Herman, Heinrich Miksa, Strausz Sándor, Szivoncsik Antal, Rosenberg Lajos, Molnár Elek, Gráner Mór, Gráner Miksa, Deutsch Salamon, Déli vasút. b) pótagok: Czvetkovics Antal, Hencsey Gábor, Zozoly Ferenc, Meider Márk, Löbl Rezső.

— **Szegélypénz.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter néh. Csizmadia Károly drávaegyházi áll. el. isk. tanító özv. szül. Hencz Apollóniának évi 680 K-t, Szidónia és Mária nevű kiskorú árvaának egyenkint 113 K. 33. f. együtt 226 K. 66 f., mindössze 906. K. 66 fillér gyám-, illetve segélypénzt engedélyezett.

— **Pénztöltés.** Janusics György ferenc-hegyi születésű egyén még m. hó 10-én Novák György szentilona xeipei lakostól 183 kor. készpénzt ellopott. A csendőrség járőre a tolvajt okt. hó 27-én elfogta s a helyi büntető bíróságnak átadta. Janusicsnál az ellopott pénzből még 127.82 kor. megtalálható.

— **Testi sértés.** Szersa Lajos lohoveci lakos m. hó 16-án édes atyját, Szersa Istvánt ismeretlen okból annyira megverte, hogy rajta az orvosi látélet szerint 8 napig gyógyuló könnyű testi sértést ejtett. A hős fiú feljelentett a helyi kir. járásbíróságnak.

— **Halálozás.** Dr. László Béla helybeli ügyvédet, mint részvételt értesülünk, fájdalommal csapás érte. Édes anyja, özv. László Józsefné szül. somodi Somody Juliánna úrnő életének 67-ik évében alig néhány napi szenvedés után október hó 26-án meghalt, F. hó 27-én délután fél 5 órakor helyezték el nagy részvét mellett örök nyugalomra a drávaszentmihályi sírkertben. Legyen áldott emléke! Elhunytáról a család az alábbi gyászjelentést adta ki:

Alulírottak fájdalomtól mélyen sujtott szívvel tudják a forrón szeretett, felejtethetetlen, jó anya, anyós, nagynya és rokon özv. László Józsefné szül. somodi Somody Juliánna 1908. évi október hó 26-án délután 1 órakor, életének 67-ik évében rövid szenvedés után történt elhunytát. A megdicsőült drága halott földi maradványai 1908. évi október hó 27-én délután fél 5 órakor fognak az ev. ref. hitvallás szertartásai szerint a helybeli róm. kath. temetőben az anyaföldnek átadatni. Csáktornya, 1908. október 26. Az örök világhosszág fenyekedjék neki! Béke hamvaira! Dr. László Béla, Cságoty Ferencné szül. László Karolina, Saly Sándorné szül. László Vilma, László Elek, Vilmos, Sándor gyermekei. Dr. László Béláné szül. Cvetkovics Gizella menyec. Cságoty Ferenc, Saly Sándor vő. Horváth Ilonka, Cságoty Ferenc, Cságoty Emma férj. Kovács Lászlóné, Cságoty Irén férj. Kovács Lászlóné unokái.

— **Eljegyzés.** Novák Jakab helybeli lakos leányát, Irma kisasszonyt, f. hó 26-án jegyezte el Vukászovits Béla zagrabi tüzér őrmester.

— **Verekedés.** Az idei murci ugyancsak sokak virtusát napfényre hozza. Hol támolyg, hol verekedő legények, öregek bizonyágai annak, hogy az idejéi termés bizony nem az utolsó helyen áll. Mult hó 11-én Kontrec Mátvás kopaszhegyi lakost is úgy megverték Medved Vince kopaszhegyi és Bisztrovics Imre paphegyi lakosok, hogy bizony szegény Kontrec néhány napig az ágyat őrizte s ezenkívül még kárt is tettek Bisztrovicsnak lakásán. A sértett panasza folytán a muraszerdahelyi csendőrség a nyomozást megejtve, megállapította, hogy Kontrec Mátvás a két rethelttel Medved Vince lakásán, nejjével együtt mulatott s a jó menyige herbatea élvezete közben szóváltásba elegyedtek az atyafiak, mire Kontrec feleségével együtt haza indult, de Medved is utánuk ballagott s menet közben Kontrecot bántalmazta. Ezek után Medved hazatért és Bisztrovicsnak tovább mulatott, de rövid pár órai mulatozás után, persze boros fővel mindketten Kontrec lakására mentek s ott őt megverték, ablakjait pedig beverve, mintegy 3 kor. kárt követtek el. Mindkét terhelt a büntető bíróságnál feljelentett.

— **Ministeri adomány.** A vallás- és közoktatásügyi miniszterium értesítette Dobrovics Milán letenyei orsz. képviselőt, hogy Szentmária község iskolájának teljesen új tanszerrel való felszerelését rendelte el.

— **Igazgató-tanítói kinevezés.** Pálkás Gyula végleges minőségű máv. iskolai tanítót a máv. igazgatóság az ujdályai elemi iskolához igazgató-tanítónak nevezte ki.

— **Alapszabály óvahagyás.** A m. kir. belügyminiszter a csáktornyai torna- és vívó klub alapszabályait láttaozta.

— **Aki szép, fajtiszta** szőlőt akar, bizalommal forduljon az évek óta legjobb hírnévnek örvendő Vállalati Szőlőtelephez, Billédén, Torontál-megyé, mely vállalat szőlőültvényeinek faj- és árjegyzékét ingyen és bérmentve megküldi.

A csáktornyai orsz. vásárok jövő, 1909. évi jegyzékét rövidesen kibocsátják. E szerint országos vásárok lesznek: február 3-án (szerda) Balázsnapi; április 5-én (hétfő) nagybelti; június 30-án (szerda) Péter és Pálnapi; augusztus 3-án (kedd) Porcinkulánapi; október 13-án (szerda) Teréznap; november 25-én (csütörtök) Katalin napi. Ezenkívül minden szerdán hetivásár sertés felhajtással, azonfelül január 5., február 3., március 3., április 7., május 5., június 2., július 7., augusztus 4., szeptember 1., október 6., november 3- és december 1 napjaira eső szerdán rendez szarvasmarha vásár.

— **Az alma hosszabb időre** legjobban oly módon tartható el, hogy egy hordóba, vagy ládába alul egy réteg tőzegport teszünk, erre egy ily réteg almát rakunk, melyre ismét tőzegport kerül; ezt tesszük mindaddig, míg a hordó meg nem telik. Legfelül egy réteg tőzeget teszünk. Ezen módon tett el télire egy láda almát Rossignol francia kertész 1903. év őszén. A láda almát 1904. év októberig egy fűtellen helyiségben hagyta úgy, hogy az alma az 1904. évi nagy hidegnek is ki volt téve. Midőn a hordót kinyitották, az alma egészen ép volt, a legkevesebbet se vesztett értékéből es a fagyólól se szenvedett.

— **Névmagyarosítás.** Schlesinger Károly csáktornyai lakos családi nevét belügyminiszteri engedéllyel „Ács”-ra magyarosította.

— **Iskolák felszentelése.** Lélekemelő ünnepélyre készül alsómuraközben Dekánovec és Domásinec: a két község új állami iskoláit szentelik fel nagy ünnepélyesség keretében jövő vasárnap, november 8-án. Az ünnepély jelentőségét emeli megyénk népszerű főispánjának, — Bathhány Pál gróf és kíséretének részvétele is — kik Csáktornyáról indulnak reggel 8 óra felé az ünnepély színhelyére Dekánovecra. Az ünnepély első pontja: szent mise a templomban; utána a domásineci, majd a dekanovcei áll. iskola felszentelése; végezetül ismét szent mise, mely alkalommal horvát és magyar szentbeszédet mondanak. Az ünnepély után a plébánián hivatalos ebéd lesz. Azonkívül a Toplak-féle vendéglőben társasébet is rendeznek. Az ünnepély nagyszabásúnak ígérkezik, tájékoztat róla a részletes gazdag program, mely az egész délelőttöt tölti ki. Rossz idő esetében Bathhány Pál gróf főispán és kísérete Csáktornyáról Domásinecra utazik; ez esetben itt lesz az első felszentelés.

— **Örömmel látjuk,** hogy egy ismert bécsi szivarkahévízgyár hazánkban. Sopronban évek óta nagy gyárüzemet fejt ki, melyből az egész világon ismert Jakobi Antinikotin La Fleurette szivarkahévíz mint hazai gyártmány forgalomba. Örömmel üdvözöljük a hazai ipar eme előrehaladását, annál is inkább, mert nincs szükségünk arra, hogy pénzünkért osztrák árut vegyünk. Lapunk mai számában erre vonatkozólag közölt hírdetést olvasóink szíves figyelmébe ajánljuk.

— **A kisdödővő államosítása.** Már említettük, hogy a város előljárósága s a kisdödővő-egyesület együttesen kérvénnyel fordultak a miniszteriumhoz, hogy az egyesületi ovodát államosítsák s azonkívül még két ovodát állítsanak fel államköltségen: az egyiket a belvárosban, a másikat Buzáson — Pusztafa közelében. A kérvényre a napokban jött le a rendelet, mely szerint a miniszterium hajlandó a kérést teljesíteni, de miután az államnak építkezésre fedezete nincsen, a várost szólítja fel, hogy a szükséges két ovodát a maga költségén építse fel, melynek könnyebb eszközzésére rendel-

kezésére bocsátja a városnak az egyesület felajánlott készpénzét, a városnak már megszavazott hozzájárulását s a 3%-os pótdadót, melyet államosítás alkalmával ovodái célra ki szokás vetni az egyenes állami adó után. A tárgyalások tehát ezen az alapon indulnak meg, hogy minő eredménnyel, azt majd a jövő mutatja meg. Nagyon kívánatos volna, ha a megegyezés létrejönne, mert Buzásnak s még inkább Pusztafának nagy szükségése van egy magyarosító ovodára.

— **Érdekes beszámolás.** A XXII. magyar kir. szabadalmazott osztálysorsjáték az imént véget ért. A közönség foganon kíváncsi rá, hogy a főnyeremények kikhez jutottak. Csakhogy nálunk a főnyeremények nyertesei valóságos menekültek a nyilvánosság elől. A sorsjegyek főelárúsítóinak könnyen érthető okokból a legszigorúbb diszkreciót tesszik kötelezővé s a főelárúsítók azt a diszkreciót megőrzik. A 600,000 koronás nagy jutalomdíjat továbbá a 400,000, 100,000, 100,000, 90,000, 80,000 koronás stb. főnyereményeket, szóval a XXII. sorsjáték összes nagy nyereményeit ismét hazánkban nyerték. A legszigorúbb diszkreció sem akadályozhatja meg azt, hogy néha egy-egy főnyeremény sorsáról közelebb adatok nyilvánvalókká ne legyenek: olyankor, amikor maguk a nyertesek nem tartják szükségesnek, hogy titokban maradjanak. Ezáltal például nem maradt titokban, hogy a 600,000 koronás jutalom egy negyedet — 150,000 koronát — Tornássy Imre, a Városi Villamos Vasút kalauza nyerte meg. Egy másik negyede egy állás nélküli levő pincér két nyolcad sorsjegyére esett. A boldog nyertesnél albirletben lakik egy szegény asszony s neki a szerencse az osztálysorsjáték jutalmának egy nyolcadát (75,000 koronát) juttatta. Ugyanígy nyert egy nyolcad sorsjeggyel egy kötányai gyári munkás s egy budapesti magántisztviselő. Nagyjában ezek a felfolyt sorsjáték főnyereményeinek nyilvánosságra jutott adatai.

— **Megbizás.** A helybeli áll. tanítóképző-intézetben szervezett egyik nevelői állás nevelői teendőinek ellátásával a valóságos közoktatásügyi m. kir. miniszter Fülöp Áron okl. tanítóképző-int. tanárt bízta meg.

— **Egészséges,** olcsó és szép szőlő csak annak lesz, aki szőlőültvényeit a lelkiismeretesen kezelt Vitéz Miklós-féle Ős-Csanád, torontál-megyeyi telepéről szerzi be Faj- és árjegyzékét a telep ingyen és bérmentve küld.

C S A R N O K.

Koldus ének.

Kopott poéta áll az udvaron.

Rekedt a hangja, — bús az éneke...

*És megjön a halottak éjszakája
S a temető virággompás leszen;
Kidőlt keresztnél, elhagyott sírodnál
Csak neked kell zokognod kedvesem.
Csak neked kell zokognod egymagadnak,
Csak neked nem jut virág, — csak neked
Kopott dalért csak kacajjal fizetnek
S ingyen nem adnak, lásd, az emberek.
Csak neked kell zokognod egymagadnak.
Lásd, nem megváltás az, ha meghalunk.
Amint a földön is, — úgy van a mennyben.
Csak itt is, ott is koldusok vagyunk.*

Kopott poéta áll az udvaron

Rekedt a hangja, — bús az éneke.

Virágot koldul! Lesz-e majd, ki adjon?

Vagy nem hallgat rá senki, — senki se?

Schramm Béla.

Mindazoknak, kik boldogult jóanyám elhunytá fölött részvétüket voltak szívesen nyilvánítani, vagy a temetésen megjelentek, külön válasz helyett ez úton mondok hálás köszönetet.

Dr. László Béla
ügyvéd.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju posati na ime urednika u Drávavásárhely.

Izdateljstvo:

knjižara Strausz Sandora kam se predplate i obznane pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći družtveni, znanstveni i povučijivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to svaku nedelju.

Predplatna oňa je:

Na celo leto 8 kor
Na pol leta 4 kor.
Na četvert let 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

MEDJIMURJE

Odgovorni urednik:

RHOSÓCZY ELEK

Glavni urednik:

BEZENHOFER MIHALY

Izdatelj i vlastnik:

STRAUSZ SÁNDOR.

Na dušni den.

Sve će preminuti iz ovoga svéta.

Još neg pred malim vremenom, kaj lèpa, zelena, cvetuća, zorna je bila okolica, a ve već je sve usehnuo. Tiho, prazno je polje i gore; vesele, glasne štice odule su. Sve nas opomina, da na ovom svétu nikaj nje stalno.

Prebližava se opet mili svetek: dušni den. Kak iz žalostnim srdcem ga čeka svaki clovek. Im što nebi imel dragoga, v miru Božjem počivajućega pokojnoga, da mu na ov den opet okinči groba i podigne svoju iskrenu molitvu k Višnjemu, da se dragi Bog smiluje njegovoj dušici, i da mu lehka bude hladna zemlja, gdé počiva.

Ovo leto se pak jako povekšava orsag pokojni. Grob kraj groba se zdize jako sporno, i smrt ima jaku moć med ljudmi. Prém med nedužnom dečicom si oće neprestalno i strahovito svoju krvoločno želju spuniti.

Deteći betegi, ova velika pogibelj se opet jako širi. Kak nebi bila to velika pogibelj, da siromaško dète nezna povedati, kaj mu fali? Već onda spazimo, da već nikam nemre, da je već sve vu ognju, da već od velike vrućine nikam nemre.

Roditelji ako su vam draga vaša deca, ako si znate premisliti to, da najvećše blago na svétu su dobra deca, ar pod stare dneve vam budu na pomoć, budu vaša obramba, onda se budete trsili, da si je v strahu Božjem i zdrave odhranite.

Par lét, kak se ovi deteći betegi jako širiju. Neštero leto na jednoj, drugo leto pak na drugoj okolici vmiraju deca od takvi betegov. Zato najte biti lakoumni, najte čekati, dok vas što opomene, kaj bi morali činiti, da vam deca nebi zbetažala. Vi sami znate, kaj morate delati, od česa si morate čuvali decu, da vam nebi zbetažala.

Prva i najglavneša stvar je vu tom poslu čistoća. Dajte vašoj dečici svaki tjeden barem 2—3-put čistu dspondnju opravicu, čiste gaće i robaćicu, pak svaki den barem v jutro pak večer predi neg spat ideju vmito je iz sopunom, ovak operete doli iz nji sva-kojjacke bakterije, kaj bi se na nji držalo i od česa bi moguće zbetažali. Deca se skup igraju zdravi i dostputi med njimi i betežni, zato samo ovak si budemo mogli dète od betega obraniti. Pak to je ni teško, pak niti nekosta nikaj.

Ne samo ovu malo dečicu morate ovak na brigi imeti, nego takaj i školsku dečicu. Kak žalostno je, da clovek vu skolu med decu dojde, tam vidi 100—120 dečecov i puc, šteri su tak zamazani i zdrapani, kak da za istinu nebi oca — matere imeli. Ne da barem v tjednu jedanput ne dobi čistu opravu, nego negda na tjedne.

Neznam kakov red je pri nešteroj hiži? Krave, svinje i drugu svu živat nahraniju,

počešuju, štalu počistiju, a na decu pak nemaju brigu.

Ja mislim, iz toga si već svaki lahko zna premisliti, da pri takvoj hiži što je kriv.

Ej matere, vi medjimurske žene, kak su bile negda na glasu, da su jim bile negda bële kak snëg, deca čista kak gjungji, a robaće vezda pak mora neštere clovek podvućavati, kak bi si morale decu v redu imeti.

Jesu okolice i neštera sela i ve, gde nemaju misel samo na gnoj pak na šćavu, nego bormeš i nato glediju, da vu svétu nebudu išli ponazaj, nego se trsiju šćim lepše i spametneše živet; vidite v takvoj okolici i v takvom selu nema učitelj i plebenuš nepriliku zbog toga, da bi morali decu zbog nečistoće dimo pošiljati ili da bi oni morali špota podnesti, ako je što pohodi, ar tam su deca v redu, čista, kak angeleki; pak i kak leže napreduju takva deca vu navuku, i kak napreduju ovi ljudi vu znanosti i v gospodarstvu!

Ako već matere neznaju reda i čistoću držati, onda su nē vrédne toga, da su matere, nego . . . skorom bi clovek zbog takvi ništvrédni grëšiti moral.

Nazadnje, ja nemarim, naj delaju ovi ljudi, ove žene kaj očeju, ja samo onim govorim, i one opominam, ki si zaistinu rada imaju svoju decu. Velim, držite decu v čistoći ne samo zarad čistoće, pak da su vam deca ovak kredneša, nego i zarad zdravlja. Čista deca su uvěk veseleša, verneša, i k semu poslu prilicneša, k tomu pak zdrava.

Zato, ako je od betegov občuvati oćemo, moramo jako paziti na to, da budu uvěk v čistoj i celoj opravi, pak da se svaki den iz sopunom jutro i večer omijeju.

Nakaj sam vas pak već tulikopot opominal, pitvine su i za starešega cloveka ni zdrave. prem žganica ili jaki gvirc, za decu su pak najjaksi čemer. Verujte meni, nikaj tak zločestoga nemrete vašoj deci dati, kak ravno kakvu pitvinu.

Dost žalostno je, da ravno ovd i imaju ljudi navadu decu napajati. Na celi život si vmorite decu s tén. Zakaj su deca svigdë s vami? Na prošćenju na sejmu, na gosti i svigdë, gdé se pije? Vi sami nebi smeli pred decom piti. Ako vi pijete, pak jim ne date, onda stoper pozeliju, i komaj čekaju, da makar skriviečki se gde napiti budu mogli.

Vidite takvi ljudi i takva deca, štera takve pitvine dobiju piti, puno leže dobiju svakojacke detečje betege, pak ako zbetažaju, niti pomoći njim ne moći, ar njive kotrige, njiv život je od ovi pitvin, od alkohola čisto oslabil.

Zato vmiraju ovd i tak jako deca! Pak to je prava istina!

Onda pak velite, je prehladilo se je, ili takvu copriju zmislite, da vuruke ima, ar je v ognju, a nećete pripoznati, da ste vi tomu zrok, poleg vaše nemarnosti. Nig-

dar i nigdar najte ponuditi vašoj deci nikve pitvine, zato niti najte je sobom zeti' na nikve gosti, prošćenje ili kakvu god zabav.

Čuvajte si decu od prehladjenja.

Ako se dète prehladi, onda puno leže dobi kakvoga detečjege betegu. Opravljajte je dobro, imajte brigu, da dobru, toplu hranu dobiju Školsku decu najte predi v skolu pustiti, dok se ne najeju. Ako su gladni, onda se niti vućiti nemreju, pak velim oslabiju, i lahko zbetažaju. Sam kruh, pak kakov sad je nē dost krépna hrana. ar nji-vo telo mora još rasti. Kuhanu hranu moraju jesti barem tripud na dan, k tomu med obroki kruha pak sada ili kaj drugo.

Na zadnje čuvajte se i vi sami, da nebi išli k takvoj hiži, gde je već v takvom betegu što zbetažal, ar vi nebudete zbetažali, nego na ruki, na opravi odnesete bakterije od šteri vaša deca zbetažaju.

Ve se jako med decom širi posud skarlat, skorom takov beteg kak bleki, nego pogibelniji i ako dète ostane, da mu počne bolje biti, onda mu se po betegu sva koža gulji. Nego i onda još mora v postelji ostati, ar bi lahko anginu, v gutu bol dobilo, onda mu pak skorom zasegurno ni moći pomoći.

Čuda bi vam mogel pisati, zbog česa još pobira. nemila smrt ravno nedužnu dečicu tak jako i zakaj imaju muci roditelji tak neizmernu veliku žalost.

Vi siromaški roditelji išćite si polešćicu tam na grobu vašega nedužnoga detesca, ar vu vašoj neizmernoj žalosti samo pri dragomu Bogu ćete najti kroz iskrenu molitvu polešćicu, ki vašu goruću prošnju posluhnut bude.

Politički pregled.

Španjolski kralj je bil jako svečano dočekan vu Budapešti. Parada za paradom i dvorske ceromonije jedna za drugom su bile, tak da se španjolski kralj nemogel dosta zahvaliti, kak su ga lèpo prijeli magjari. Njegova žena je jedna lepota pred koju su cvetje metali sve posvud kud je išla. Budimpešta se je jako dopala španjolskomu kralju. Iz Budapešte je otišel španjolski kralj vu Beč, a onda opet nazad vu Magjarsku, gde je bil na lovu.

I bugarski knez je bil pri nas vu Budapešti. I on je pohodil našega staroga kralja. Bugarskoga kneza su takajše jako lèpo primili vu Budapešti. Bugarski knez se je takaj ne mogel dosta zahvaliti da su ga tak lèpo dočekali magjari. Iz ovoga pohoda su se vnoge političke stvari zvalile. Najme bugarski knez kak je dimo došel, taki je proklamiral Bugarsku slobodnom kraljevinom a on se je dal nazvati bugarskim carom. Bugarska je najme bila nekada pod Turskom. Bugari su se oslobodili od Turske pred nekoji par deset ljeti i od

onda vlada tam koburg gotiška familija iz koje je takodjer i sadašnji knez vezda već car Ferdinand. Iztočna Rumelija je pod Tursku vladavinu spadala ali sada su ju bugari takodjer k sebi pripojili. Zbog toga se sada na svakoj strani jako pripravljuju i moremo biti pripravljeni da bude vun vudril tursko bugarski boj.

Ali i drugi znameniti čin se je dogodio u Bosni i Hercegovini su prije 30 ljet i naši dečki vojevali. Onda je tak bilo, da je naša kraljevina samo zato poslala vojsku u Bosnu da tam red napravi. Od onda je naša vojska tam red napravila. Ali pod zadnje vréme su se takvi pojavi pokazivali, koji ako naša kraljevina to u vrémenu nespazi bi skoro do toga vodili, da mi izgubimo Bosnu i Hercegovinu. Najme Srbija se je pripravljala da spenezi podmiti one serbe koji su u Bosniji, podmititi je hotela i horvate a u Horvatskoj je već bila gotova stvar, bili su podmićeni vngi i vngi, bili su i takvi horvati koji su već govorili da je Bosnu Srbiji treba dati, onda bi se i Horvatska prikljopila Srbiji pak bi to bila jedna velika kraljevina. Ali Bog nije da kozi duži rep. Naš premilostivi kralj je vun dal ručno pismo, koje govori o time da je naš vladar čisto k sebi pripojil Bosnu i Hercegovinu: tu je čisto prek zel od Turske. — To je strašno iznenadilo Srbiju te sada strašno tanca. Grozi nam se s dvéma pesnicami i spravljaju se na boj. Ali kaj bu s nami Srbija?! Im ju pojemo na presmodenoj juhi, pa zato onim gospodinom iz Horvatske, koji si iz serbskih penzov debeliju črevo moremo reći, da naj pišuju u Srbiju da je Magjarska sada jako, velika i navék čuti tuliko jakosti u sebi, da stane Srbiji na glavu i reče kuš.

Još nekađ imamo spomenuti. Naš gopon sused Petrica Magdić, koj je i zbog toga znamenit jer su horvatske novine pisale da je i on delnik velikoserbske propogande je dal izdati jednu knjigu u kojoj hoće dosvedočiti, da je Medjimurje k Horvatskoj spadalo. Mi smo prečitali knjigu i ravno ta knjiga nam daje to uvjerenje da je Medjimurje navék magjarsko bilo, ali je bila Magjarska čela Horvatska. Iz Magdićove knjige znamo da se je sedemsto ljeti Hodošan zvalo Hódos; Čukovec Csukó; Oporovec Apor; Hemušovec, Hémuš; Domašinec Domaši; i. t. d. a Medjimurje je spadalo pod veszprémsku biskupiju.

Saperlotski Magdić! Tisti Petrek bude nam šće pünega kaj dokazo!

Gopon Magdić vezda već morete se potegnuti na putru i dajte se obesiti na slivu sedem ljet.

KAJ JE NOVOGA ?

— **Dën svih svetcov.** Denes se ob-sluzava svetek svih svetcov. — Po nekocih mestah je navada, da idu pobožni kršćeniki po večernici na grobje, da se pomoliju na grobu svojega dragoga gospodinu Bogu za preminuću dušu. I onda v svetlosti stoji celo grobje. Jen i drugi vužje svēčice na grobu svojega oca ili matere, brata ili sestre a roditelji na grobeku svoje drage dečice i druge rodbine. — S tim očuju pokazati, da prosiju od gospodina Boga, da njim poda vekuvečno svetlost, koju se vživaju blaženi v nebu. — Lepa je to navada i vredna, da nju svaki kršćenik k srdcu prime. — Ali kaj zatim dojde, to je već ne lepo. Za kratko vreme napuniju se krčme, tak da jen

i drugi nemre do mesto dojtj. Napajaju »žive« dušice sladkim i ne sladkim moštom. Ako bi samo stareši — odišli v krčmu, no, to je još nemoći zameriti, a kaj je najzalostneše v stvari, da jedni stareši sobom vlečeju i decu i tam nje presiliju, da moraju i oni napajati dušice. — K čemu je to? Zakaj vas navučaju svećeniki v cirkvi, da pazite na svoju decu, najte nju peljati v hudo mesto, v huda družtva pak itak ne bogate. Jeli je detetu mesto v krčmi?! Kaj imaju deca tam iskati? Jeli tam kaj dobra čuje, de dojdu napre svakovrstne huncvularije, nesrame reči i šale. — Nekoci napoji svoje dete tak, da komaj nese. Oh, ali je to žalostno! Onda još nekaj. Pred svema svetci nasadiju žene grobe s cvetjóm; med ovim je dosta takvoga cvetja, koje stopram na protuletje stira, kak luluje, katruze i. t. d. — Ali kak dugo ostane to na grobu! Da najlepše cvete, onda se najdu nečemurne ruke, koje nemilosrdno strgaju i spučeju cvēte vun. To je gorši greh od tatbine. — Pokojnomu z groba vkrasti ono, kaj je njemu za spomenek posajeno. Kak bi lepo zgedalo nekoje grobje, da se nebi grēšne ruke dotikale cvetja. Sve bi bilo v jednim cvetu. Ali samo zbog toga nemaju jedni volju cvetje saditi, kajti znaju, da njim ak i onak odneseju galženjaki. Takov, koj se nesrami na grobu krasti cvetje, je vreden batine, kajti kojemu se nemili vništiti cvetje, na grobu pokojnika, on nema srdce, nema dušu. Im jedino, kaj moramo skazati prama našim dragim pokojnikom, je zvun molitve to, da njim nakinčimo grobe, de počivaju, na znamenje, da smo se ne spozabili s njih. Čuvajmo se anda od takovih činov, s kojimi bi mogli uznemiriti vekivečni pokojnaših dragih pokojnikov.

— **Porobljena banka.** Skorom ne za veruvati, na kak čuden način su porobili ove dneve, oktobra 28-ga dva galženjaki po belim dnevu. — Kak da bi se oživili oni tolvaji, za koje čitamo v Nik Kartorevi knjigi. Nik Karter je bil tajni redar, detektiv v Ameriki, za njega pišuju svakovrstne pripovesti kak je lovil najhujše galženjake. K ovim spodobni tolvaji su vdrl v banku, tak zvanu, — »Pesti Magyar Kereskedelmi Bank.« V banku su pisali Develak Karoly, Šaffer Géza kassér, Fleišer Hugó knjigovoditelj i Stern Sándor pisar. — Nekak po poldvanajsti vuri pred poldne su službeniki sami ostali v kassi, de je malo predi položil Laufer József paller 60 jezer korun, da je Laufer otišél, onda je Develak išel s kasserom na ono mesto, de je kassa stala, koja je bila s gatricami zagrajena, — da spraviju onih 60 jezer korun, štere je paller donesél. — A Stern i Fleišer su pri stolu pisali. — Jenput samo staneju nutri dva, oko 30—35 let stari k meštru spodobni ljudi, z med kojih je jeden črne očalje imel i v jednoj ruki je jednu kožnatu, črnu torbicu držal. Da su ovi dva nuter stali v kassu, jednako su išli proti pultu, zatim spukneta obedva revolvere, napreju proti činovnikom i zakričiju: Niti se genuti z mesta! — Na to su službeniki gori poskakali, da vun idu nad vrata, ali tolvaji su se njim odmah zagrozili, da kak se šteri gene, odmah ga strliju. — Na to su prestrašeni službeniki mirno stali, svaki na svojem mestu i čakali, kaj bu s toga. Onda je on tolvaj, koj je očalje nosil, išel za pult i revolvera pred sobom držajuč išel med stoli proti kassi. — Da je mimo Fleišer Hugója odišél, onda je knjigovoditelj štel skočiti v onu hižičku, koja je kre kasse stala. Tam su imeli telefona

Tu je štel telefonirati za pomoć. Ali tolvaj, koj je pred pultom stal, je to spazil i najpredi jeknul k zidu, a zatim vun potegél z kaputovoga žepa drugoga oštroga noza, i s tim se mu zagrozil, ako se gene. — Ovi drugi službeniki su bledo gledali, kaj bu ve. Zatim je odišél tolvaj, koj se s nožom nagražal v hižičku, de je telefon bil i prerezal s oštrim nožom sve drote, da nebu nišči mogel telegrafirati. Da je vun došél s hižičke, onda je nazaj išel kassi. Da je mimo Stern Sandora išel, siromaški dečko se od velikoga straha malo genul. — Tolvaj je misil, da ov oče vuji, zato je skočil k njemu, vudril ga je s revolverom po glavi tak da ga je odmah krv oblejala. — Da je tolvaj došél do kasse, onda je naperil revolvera v kasserova i direktorova prsa i zakričal: Sim s penezi! Na smrt prestrašeni kasser je prez reči pokazal na odprtu kassu. Na to je galženjak odprl tašku i phal nutri banjke, jezerke, stotinke, desetke, da se s tim zgolovil, onda je potegél z žepa jen mali zaklec, i »povedal kasseru, da zlato i srebro, kaj je bilo v kassi, siplje nutri. A da nebu misilil kasser, da se galženjak morti šali, vuprl je vu njega revolvera, na kaj je siromak bez reči metal v zakel cekine i kurune. — Dok je to trpelo, niti službeniki, niti tolvaji su niti jednu reč ne pregovorili. Dok su ovi dva peneze jemali z kasse, odpreju se vrata i nutri stupi jedna mlada puca, Fehér Katalin, koja su poslali peneze zmenjat. Kak su zaškripala vrata, on tolvaj, koj je pred pultom stal, skoči k puci, vupre vu nju revolvera i pošikne nju v jeden kut, de je jen divan stal. Na tem divanu je sedela na smrt prestrašena puca tak, da se niti ne genula. Za nekuliko minut dojde nutri jeden Zakar Ignác, koj je isto tak pohodil kak puca, i njega je pošiknul v kut i zagrozil se mu s revolverom, da ga odmah strli, ako se gene. Za čas je došla Švarc Elza peneze zmenjat, i nju je v kut pošiknul, isto tak jednoga bogca, koj je došél po prošnji. — Da je već spraznil kassu, onda je zakleca zvezal, hitil ga na hrbet i odišél doli. A ov drugi je ostal nutri i naperil revolvera da jednomu da drugomu.

Nekak za pet minut dojde nazaj pajduš, zeme tašku i pregledne kassu, jeli je išće ne kaj nutri ostalo, a zatim stegne ruku s nabitim revolverom i nazart ide k vratam. Da je došél do vrat, onda se zagrozil službenikom: Naj se nišči negene! Koj dojde za nami, njega odmah strlim! — I stim je odišél čez vrata. A ov drugi je par minut još nutri ostal, a onda se i on spravil k vratam, tam se zagrozil svim »koji su nutri bili da naj se nišči nepodu- fa za njim iti i stim je i on odišél doli po šteňah. — A ovi, koji su nutri bili, su zanémeli i svi prestrašeni stojiju svaki na svojem mestu par minut. Najpredi je Zakar Ignác došél k sebi, koj je prvi bežal doli i kričal na ves glas: Redar, redar, Na drugoj strani vulice je stal jeden redar! kojemu je onak zmēšani povedal kaj se pripetilo. Na to je redar odmah telefoniral redarskomu kapitanu, koj je 25 detektivov poslal na automobilu v porobljenu banku. — Ovi su odmah se rezširili, da vloviju galženjake, ali do ve je još niti jeden ne došél na banjku. — Iztraga je dokazala, da svega skup 46 jezer korun fali v kassi i jo 15 jezer srebernih penez, 10 komadov jezerka, 10 jezer po sto korun, 4 jezere po deset korun cekini, 1 jezero 57 frankov, 1 jezero i jedno sto marke (nemški penez)

15 dollarov (amerikanski) i 10 rubelov (ruski penez). — Do ve su samo tuliko zazvedili, da su obedva k mestrom spodobni ljudi, ali jeli dođu na banke i da, to se još ve, da ove rede pišemo, nezna.

— **Vlovili su tolvaje.** Med dnevnimi novosti moreju citati naši poštuveni citatelji, na kak drzovili način su porobili dva tolvaji jednu banku v Ujpešti. Da su oni redni bili v tiskaru poslani, onda smo još ne znali, jeli su vlovljeni galženjaki ili ne. Ve, v zadnjim hipu čitamo v jednih novinah, da su galženjake prijeli. Predi, kak bi 24 vure minule, po onim, kak su porobili kassu, već su obedva došli na zanjku. — Od toga čitamo sledeće: Da su lopovi došli na zanjku, to moreju zahvaliti v prvim redu Szekeres Istvanu, žandarokomu stražameštru. Szekeres je bil taj, koj je svojum prevenajostjum na pravi trag spravil celu stvar. Szekeres je 28-ga, v sručdu odvečer bil vuni na Besnyó stacionu. To je blizu Pešte. Na stacionu je spazil dva, k težakom spodobne ljudi, z med kojih je jeden velike, črne mustače imel, koji su nikaj ne pasali k mladomu obrazu. — Ali Szekeres je onda još nikaj ne znal, kaj se pripetilo v ujpešti, zato se za čas odpravil dimo. Da je dimo došel, tam ga već čakal telegram redarskoga kapitana, koj je spisal obedva lopove, kak zglediju vun. — Na jenput se je zmisлил na one dva putnike, koje je na stacionu videl. Ne je dugo pre-mišljavał, nego je dal zapreči i odpeljal se s jednim žandarom v Besnyó. Tam je zeznal, da su obedva odputovali; jeden proti Rutka, a drugi pak nazaj v Peštu. I to je zazvedil, da su si ovi dva predi, kak bi odputovali pri jednom stacionaru, Reihu klobase i kruha kupili. Pri Reihu je još jeden imel črne mustače, nego da su došli vun, onda su već obedva prez mustačov bili. Kakti preobražene ljudi bi bilo težko spoznati, zato se stražomešter na jako spametni čin odlučil. Od stacionsefa je zazvedil, da je proti Rutka samo jeden putnik zel kartu. Na temelju ovoga glasa je zazvedil i to, da je taj putnik pod 2 jezere sto i 93 brojom dobil kartu i z njom je putoval. Na to je Szekeres odmah telegrafiral na sve stacione proti Rutka, da onoga putnika, koj je s ovum kartu putoval, odmah primeju. Ovaj telegram je na Kis-Terene stacionu dostigel cuga. Tam je konduktter odmah pregledal sve karte i v jednim tretjim razredu je našel jednoga putnika, koj je s takvum kartum putoval. Odmah su ga prijeli i prek dali žandarom, kojim je povedal, da se Piaszkovski József zove, v Ruskim je rodjen, i stališa je težačkoga v jednoj željeznoj fabriki. — Na to su žandari odmah telegrafirali v Peštu detektivom, koji su se s Szekeres stražomeštrom dopeljali v Kis-Terene i spitali čoveka, odkud je, kam ide. Piaszkovski je tajil, da bi on bil porobil kassu, nego to je pripoznal, da ima jednoga pajdaša v Pešti, koj se zove Antošievits Gyula. Onda su detektiv i odisli njega iskat. Antošievits v Pešti stanuje, v Angol vulici pod 21. brojom. — I on je težak, v željeznoj fabriki. Svojevoga kvartira je vun dal na arendu drugim težakom, koji mu od svake noći plačaju. Da su došli detektiv i stan, svi težaki su već spali. — Po redu su zbudili svakoga, i svaki je moral dokazati, što je, kaj je. — Nazadnje su došli do Antošievit-čove postelje. Antošievit je v tek hrkal, da su detektiv skočili k njemu i predi kak bi bil došel ksebi od glubokoga sna, već su ga zvezali. — Onda su ga postavili na noge

i pitali, kak se zove. — Čovek se na to tak presenetil, da se skorom zrušil. — Kak se zoveš? — pitaju ga po drugoć. — Antošievit — čuje se, odgovor. — Kaj si iskal v Bešnyó? Antošievit je od kraja tajil, da je on ne bil v Bešnyó. — A de je Piaszkovski? — pitaju ga na dalje. — Onda se prestrašil i valuval, da je njegov pajdaš odputoval. Zatim previzirali sve stvari i na uajveksu radost našli onu črnu tašku, v kojoj je peneze odnesel i jednu cedulu od Dreszmána, koj larfe déla. Nazadnje su našli još jednoga notesa, v kojim su bile po ruskim jeziku zapisane one reči s kojimi su se grozili činovnikom, kak; Nem mozdulni! Vigyázz! — A ki kiált, lelvőm! Ne beszélj, mert fejbé lölek! — I pri svakoj reči je bilo magjarski zapisano, kaj znamenuje.

Na to su njega i Piaszkoskija odpeljali v jednu hižu, de su bili skup spravljeni svi činovniki od kasse i oni ljudi, koje su v kut pošknuli. Da su dopeljali ove dva nutri, najenput su svi na jen glas zakričali: Ovi su bili, ovi! Osobito Štern je kričal najbolje, kojega je jeden vudril po celu s revolverom. — Za par minut je Antošievit valuval, da su oni porobili kassu i peneze zakopali v Kerepeš zvanój šumi. — Na to su se odpeljali svi v sumu i tam su pod jednim brežuljkom našli tri plehnate skalulje v zemlju zakopane. V jednoj su bili sreberni penezi, v drugoj cekini a v tretjoj banjke. —

Kaj je najlepse vu stvari, da su obedva slaboga téla, prepádenoga obraza, mladi ljudi, — ne tak, kak su činovniki povel dali. — Još se jeden redar norca napravida su nje gledali i rekel: Tak od ovih dvejih mačkov se prebojalo tuliko ljudi! — Antošievit je 22 leti star a njegov pajdaš, 24. — Obedva su z Ruskoga, težaki, magjarski samo nekuliko reči znaju. — Ne zahman su z Ruskoga, de se kaj takvoga nepripěča tak rědko, kak pri nas. — Antošievit je — kak smo pisali — pripoznal svoju falingu, nego Piaszkovski pod jedno taji, da bi on bil krivec. — Svega skup četiri dlake nosi mesto mustačov podnosom, i one su prikelnje koži s nekšimm azilom. To si je onda prikelił, da je štel vuhti. — 44 jezere korun su odnesli z kasse, z med kojih su samo nekuliko korun potrošili.

— **Povekšavaju se socialisti.** Iz Kaniže pišuju, da je tam stacionarskih detičov veška stranka v družtvo stupila, kojoj je cil socialne stvari podupirati.

— **Huda družina.** Neznamo, jeli je je de mesto v širokim orsagu, de se gazdi nebi tužili na družinu. Srećen čovek, koj netreba družinče, barem se ne mora srditi. Još na selu je ne tak velika falinga v ovom poslu, kak vu varašu. Tam si družinče čez leto po 5—6 put preměnja mesto. Tak je i vu Nagy Kanizsi, de su se od dneva do dneva tužili varašincari na družinu, a najbolje zbok toga, da su se družina strašno gustoput preměnjala. Naravski, da on, koj družinu spravlja k hižam, se tomu samo veseli, kajti čim se bolje preměnjaju družina, s tim njemu bolje ide gšeft. Ali ne tak gazdarice, koje se podjedno srdiju nad novim družincetom. Da se ovo pretrgne, varaški redarski kapitan je dal vun naredbu, da svaki gazda mora javiti — koj već družinče drži — da ga je ostavilo družinče, kajti takvu družinu, koja si gustoput preměnjaju mesta, jednostavno da vun stirati z varaša.

— **Skočil je.** Horvát Ferenc iz Cső-

de je za soldata ostal i odpeljali su ga k szombathelyskim husarom. Ali naš Franci se nikak ne mogel pivěčiti k ovomu živišu; nikaj se mu ne dopalo v Szombathelyskoj kasarni, přem da se zgledal proti Csőmódéru, de je jednu lepu pucckicu ostavil. Onda ga nekaj zgrabilo za srdce i vleklo proti domu. I on je odlučil, da skoči z med soldatov. Jeden den se samo potegne vun z kasarne, i reže ouak pešice po polju proti Csőmódéru. Več mu je srdce tuklo, da se zmisлил na svoju dragu, koja ga za čas stisne vu svoja kriła. Sve bolje i bolje se žuril, da čim prije dojde do hižičke, de ga je čakalo blaženstvo. Ali oh nečemuren svét! Mesto svoje drage našel je tam dva jake mumake s pernicom i bajanetom, koji su ga gledali, kak vrag z putre. Siromak došel je v ruke žandarom, koji su ga odpeljali v Zalaegerszeg i tam přek dali soldačkój zapovednoj oblasti, koja ga nazaj poslala v Szombathely k svojemu regimentu, de bu si od ve još bolje zdihavał z svojum grličicom.

Nekaj za kratek čas.

Vu školi.

Professor: Kaj je to za šošjanje tam vu zadnoj klupi?

Dijak: Prosim, ve se mi rivaju vun mostači, zato se čuje šošjanje!

Lépa prispodoba.

V Debrecenu se pripetilo, išče za ono vréme, dok su slobodno hodili čez naš orsag s medvedi. Kak dobro pametujemo, medveda su navćili na svaku forma huncvulariju. Isto tak se pripetilo v Debrecenu, da je jen medved pred vnoгими ljudmi tak lepo plesal, da se svaki čudil; zvon toga znal je štrélati, pokloniti se, pokleknuti se i. t. d.

Z med ovih se najbolje dopalo ljudem tanec, i to da je čardaša plesal. — I medved je najenput boljše volje bil, da mu je gazda zapovedal čardaša plesati, kak da bi sploh mrmral: ej, ali mi je dobro!

Med ljudmi je stal jeden 30—40 lét star čovek, koj je željno gledal medveda kak preměče svoje široke face. — Jen čes ga gledil, gledil, a onda pak stiha pgovori:

Hej lahko tebi medved, ti si blaženi! Da bi samo ti imel takovu punicu, kak ja, znam, da ti onda nebi bila volja plesati!

Znamenje pameti.

Jeden učitelj se štel oženiti, ali dugo se ne mogel odlučiti, jeli bi se ženil ili ne.

Nazadnje se obrne k svojim pajdašom učiteljom i prituži se jim, da si već od ke dob tere glavu, kaj je čineči.

Je pak što je to, kak zgledi vun, koju ti za ženu očes zeli? — pitaju ga kolegi. —

Brate, veli ov, to ti je lépa puca, bogata, i kak veliju, jako dobra, samo to neznam, jeli je ne bedasta?

No onda ju zěmi za ženu! — veli mu jen pajdaš, i ako buš videl, da ima volju do tebe, onda je svikak bedasta.

Obzname urednika.

P. V. Kotor. Soraidat köszönettel vettem. Mindkét dolgozatod beküldtem a nyomdába. — Valóban szép te tőled, hogy sokoldalú elfoglaltságod mellett még a »Munkásoknak is szentelsz pár órát. Bárcsak többen követnék példádát, akkor annál változatosabb lenne a lap. De — sajnos — legtöbbször csak kritizálni tud és akar, de dolgozni nem. — A kalendáriumban nem lenné szives egy-két mestét vagy gazdasági cikket beküldeni? Szervusz!

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy miután a **Magyar Királyi Pénzügyminiszterium** ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték (**XXIII. sorsjáték**) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főárusítóknak árusítás végett kiadattak.

Az I. osztály huzása **1908. november hó 19. és 21-én** tartatik meg. A huzások a **Magyar királyi állami ellenőrző hatóság** és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnék a huzási teremben. Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi árusítóinál kaphatók.

Budapest, 1908. évi október hó 25-én.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Lukács.

Hazay.

868 1—1

CLAYTON & SHUTTLEWORTHTM
Budapest, Váci-körút 68,

által a legújabb és legjobbat ajánlatunk

Locomobil és gőzoséplőgépek,

szalmakaszalók, járgány-oséplőgépek, löhere-cséplők,
tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek,
szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet J.
kapálók, szecskavágók, répvágók, kukorica-
morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egytomea
acél-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden
egyéb gazdasági gépek.

A november hónapban megjelenő

Medjimurski Kalendar

részére hirdetéseket felvesz

Strausz Sándor

könyvkereskedése

Csáktornya.

587/908. Arverési hirdetmény.

Alolított bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járás-bíróóság 1908 évi Sp: II. 297/3 számú végzése következtében Wollák Rezső ügyvéd által képviselt Henrich Miksa csáktornyai lakos javára P. I. miksavári lakos ellen 178 kor. 24 fill. s jár. erejéig 1908 évi augusztus hó 6-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 660 koronára becsült 1 kanca ló és 1 szekérből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbíróóság 1908 V. 430/2 számú végzése folytán 178 kor. 24 fill. tőkekövetelés, ennek 1908. május hó 25 napjától járó 5 % kamati, és eddig összesen 67 kor. 20 fill. érben bíróilag már megállapított költségek erejéig Miksaváron leendő eszközlésére

1908 évi november hó 3 napjának delután fél 3 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t. cz. 107 s 108 §§-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Törvényesen
védve.

„HANGYA-SÓSBORSZESZ“

Törvényesen
védve.

Legjobb fájdalomcsillapító, kitűnő, nélkülözhetetlen háziszser bedörzsölésre.

Nagy üveg ára 1 K. 50 fill.

867 1-52

Kis üveg ára 80 fill.

Kapható: Csáktornyan a gyógyszerertárban

és az egyedüli készítőnél:

Szücs Sándor gyógyszerésznél Kiskomárom

Zalamegye.

(Számos elismerő levél).

Hirdetések

felvétetnek e lap
kiadóhivatalában.

Gabona árak. — Cienna žitka.

mázsa	1 m-cent,	kor.	fil.
Buza	Pšenica	22 00	—
Rozs	Hrż	17.00	—
arpa	Jecmen	14 50	—
Zab	Zob	15 60	—
Kukoricza új	Kuruza nova	14 80	—
Fehér bab új	Grah beli	16 00	—
Sárga bab	» žuti	14 00	—
Vegyes bab	» zmėsán	14.00	—
Kendermag	Konopljeno seme	22 00	—
Lenmag	Len	22 00	—
Tökmag	Košćice	25 00	—
Bükköny	Grahorka	16 00	—

Vadászok figyelmébe.

fegyverek, revolverek

30-50 százalékkal

olcsóbban kaphatók nálam, mintha másutt részletfizetésre vásárolna.

Kérje ingyen és bérmentve legújabb árjegyzékemet

Halászati, vadászati, torna, vivó és egyéb felszerelésekből állandóan dús raktár.

Földes L.

fegyver és sportcikkek üzlete.

Budapest, II. Rákóczy-ut 6.

Naponta 100 csomagot küldök vidékre.

20 koronán aluli rendelések, csakis a pénz előzetes beküldése mellett eszközölhetők.

607 41-52

„M-i-i-t?” — „Papa megengedte! Hisz' valódi Antinicotin-cigarettaahüvelyek fadobozban!”

Figyelem! Csakis a „JACOBI” jelzéssel valódi! Minden fadoboz egy érdekes búvárszkatyva! tartalmaz.

872 1-26

Védjegy: „Horgonyt”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régióknak bizonyult háziasor, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult köszvényénél, oszánál és meghűtésnél, bedűrszolekpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K-30, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest. DE Richter gyógyszerára az „Arany oroszlanhoz”.

Prágában, Elisabethstrasse 5 neu. Mindennapi szétküldés.

A mosás akár a táncz, Fáradságba nem kerül, Sohoht szappant ha használ, Még szived is örül.

Schicht szarvasszappana csodálatos, hathatós tisztítóerjét saját szerű előállításának és a legjobb nyersanyagok legdögösabb kiválasztásának köszöni.

Schicht szarvasszappana kiméli a kezeket és a fehéreneműt! Megtakarít fáradságot és vesződséget kiméli ennél fogva az egészséget! Megtakarít pénzt, időt és munkát! Tisztasága 30.000 koronával szavatoltatik.

Szőlő-oltvány

és vesszőről NAGY KÉPES ÁRJEJYZÉKEMET ingyen és bérmentve küldöm meg, a ki címét tudatja. Ezen könyvet még az is kérje, a ki rendelni nem akar, mert csak hasznos tudnivalót tartalmaz.

Gyökerez oltványokból, amerikai és európai sima és gyökerez vesszőkből, a világhírű Delaware-ből 1/2 millió készlet.

Olcsó és pontos kiszolgálás.

Cím:

Szűcs Sándor Fia, szőlőtelepe

BIHARDIÓSZEG. 846 7-26

STOCK - COGNAC MEDICINAL

szavatolt valódi borpárlat

Camis és Stock

gőzpároló telepéből,

BARCOLA.

Cognac-gőzfőzde, állandó hivatalos vegyi ellenőrzés alatt. 856 2-52

Kapható minden jobb üzletben.

SZŐLŐOLTVÁNY ELADÁS.

A ki egészséges, olcsó, szép szőlőt akar, bizalommal forduljon Vityé Miklós lelkiismeretes vezetőltványtelepéhez

Ös-Csanádon (Torontálmege), a hol szőlővívny minőségű I. rendű fás, gyökerez és sima szőlőoltványok, bor és csemege fajok, valamint amerikai sima és gyökerez szőlővívnyek, nemkülönböztetve ugyanazon fajok II. rendű osztályában a legolcsóbb árban kaphatók. Szőlőügésnek külön e célra válogított fajok. — Faj és árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

A számos elismerő-levél közül itten csak egy: TORMAFÖLD u. p. Szécsisziget, (Zalam.) 1907. szept. 30-án

Az Öntől rendelt 800 db. gyökerez fásoltványt igen szépen megcserélt; egy szál sem maradt belőlük; vesszőjűk oly hosszúra nőtt, hogy magasságuk egy kétméteres karót meghaladták és le kellett őket vágni; teljesen fajtiszták. Szívesen ajánlani fogom Önt minden ismerősöm és barátomnak és kérem szíveskedjék címre megírni árjegyzékét még: küldeni. Kiváló tisztelettel HAJDÚ IMRE. 854 7-16.

Egy alig használt

ugyszőlővívny egészen új fehér email

gyermekágy

sodronybetéttel, tiszta lószőr madráccsal, vánkossal, téli és nyári paplannal költözködés miatt olcsón eladó. 870

Cím a kiadóhivatalban.

Egy és két éves szőlő oltványokról

különböztetve sima és gyökerez vad-vesszőről

szőlő kimutatás megjelöl.

Kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve megküldi a

Vállalati szőlőtelep

BILLÉD, Torontálmege.

Köhögés, rekedtség és hurut ellen

nincs jobb a

— RÉTHY-féle —

pemetefü cukorkánál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RÉTHY-félet kérjünk mivel sok haszontalan utánzata van,

1 doboz ára 60 fillér,

Csak RÉTHY-félet fogadjunk el!

Muraközi Takarékpénztár Részvénytársaság Csáktornya.

A Muraközi Takarékpénztár Részvénytársaság gyűjtő- és előleg-üzletágának XIII. (tizenharmadik) csoportját az eddigi 4 éves csoportoktól eltérően, 3 évi (156 het) befizetési alapon
1908. évi november 11-én

a következő feltételek mellett alakítja meg:

1. **Egy-egy részlet** fejében **hetenkint 1 korona** fizetendő és egy befizetési könyvecske tetszés szerinti részletről szólhat.
2. **A befizetés 156 hétre terjed.**
3. A takarékpénztár egy-egy **156 koronával teljesen befizetett részlet után, a 156 hét elteltével** a betevőnek **166 koronát fizet vissza.**
4. **A kamatok** részletenként **10 koronát tesznek ki** és a 10% kamatadót is az intézet fizeti.
5. **Minden részlet után az egész összeg, vagyis 166 korona erejéig** — az intézet által elfogadott kezesek mellett — **vehető fel előleg.**
6. Az előlegek után **száz-száz koronánként, az eddigi 14 fillér kamat helyett hetenkint csak 13 fillér** lesz kamat fejében fizetendő, **mely kamat a csoport tartama alatt fel nem emeltetik.**
7. A kölcsönvevőnek **jogában áll a csoport tartama alatt előlegét bármikor visszafizetni**, mikor is a további kamatfizetés kötelezettsége megszűnik.
8. Nyomtatványokért és a könyvecske fejében **díjat nem számítunk.**
9. A gyűjtő- és előleg-üzletágban résztvevők, **egymás irányában egyetemleges kötelezettségben nem állanak** és az intézet a részletenkinti **kamatozást teljes összegben garantálja.**
10. **Vidéki befizetők kényelmére** és postaköltségeik megtakarítása céljából, **a befizetések a m. kir. postatakarékpénztár útján is eszközölhetők**, a befizetési lapokat az intézet **díjmentesen** bocsátja a felek rendelkezésére.

Ezen csoport úgy a befizetőknek, valamint a kölcsönvevőknek **rendkívül előnyös, miért is abban minél nagyobb és számosabb részvételt ajánlunk.**

Tisztelettel kérjük, amennyiben ezen csoportban résztvenni szándékozik, ezt szoban, vagy írásban nálunk mielőbb bejelenteni.

Csáktornya, 1908. október 8-án.

Teljes tisztelettel

Muraközi Takarékpénztár Részvénytársaság Igazgatósága.

= Vendéglősök részére! =

Tű nélkül játszó

Gramofonok

automatikus gramofonok

melyek csak 10 fillér bedobása után játszanak.

873 1—8

KAPHATÓK:

jutányos áron, részletfizetésre

GRANER TESTVÉREKNÉL

Csáktornyan.

Egy új lakház

mely 10 évig adómentes, több házhely, továbbá egy régibb ház melléképületekkel, azonkívül Horvátországban egy nagyobb földbirtok esetleg holdanként is eladó.

Bővebbet:

862 1—7

Kántor Bernát, Csáktornya.

Jedna nova hiža

za stanuvati, koja je do 10 godine oslobođena od porcie, već kućne mjesto, nadalje jedna stara hiža postranizidinami, osim toga u Hrvatskom jedna vekša zemljište imanje slučajno i na mekote je na prodaju.

Izobiljněše pri:

Kántor Bernatu u Csáktornya.

Azonnali belépésre keres magyarul és horvátul tudó 871

ügyvédi írnokot

Dr. Pichler Gyula ügyvéd, Peflakon.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. bútorvásárló közönség b. tudomására adni, hogy jól felszerelt

kárpitos műhelyem

mellé egy dus választéku

kész bútorraktárt

nyitottam.

Ebédlő, háló, szalon stb. bútorok minden igényeknek megfelelő kiállításban állandóan raktáron vannak vagy előírás szerint készíthetők.

Bármily kárpitos és díszítő munkát gyorsan, pontosan és jutányosan teljesítek.

Szíves pártfogást kér

Hirschl Ármín

Varaždin.

874 1—*